

[Gisselbæk.]

ninger, idet jeg paa et senere Tidspunkt skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Jensen (Aale): Jeg finder Anledning til at takke den højtærede Landbrugsminister for hans Ihærdighed med at faa dette Lovforslag gennemført i begge Ting, og forhaabentlig vil det inden ret længe blive til Lov. Jeg har glædet mig overordentlig over, at de Tanker, som indeholdes i Lovforslaget, efterhaanden har vundet større og større Tilslutning. Det er ikke ukendt for ærede Medlemmer her i Salen, at jeg har været en stærk Tilhænger af den her foreslaaede Ordning allerede fra den Tid, da vi vedtog den store Jordreform, i 1919. Jeg var allerede den Gang af den Anskuelse, at Jordvurderingerne vilde svinge for lidt, og at Afgiften derfor ikke vilde svinge i samme Forhold, som mit Parti egentlig havde ønsket. Jeg mente allerede den Gang, at der ikke vilde være Mulighed for at faa Vurderingsmændene med til saa stærke Svingninger, som der burde være. Det er altid vanskeligt at konstatere Størrelsen af en Svingning, og man er i nogen Grad bange for at komme for højt op i Opgangstider saavel som for at komme for langt ned i Nedgangstider. Det har ogsaa vist sig, at min Ængstelse paa dette Omraade har været velbegrundet.

Hertil kommer, at for Husmændene efter den gamle Husmandslov var Afgiften fastsat uden Svingninger. Jeg forudsaa derfor, at den Situation, vi da var inde i, med de svimlende høje Priser paa de Varer, Landmændene havde at afsætte, kunde blive afløst af en vanskelig Tid for Statshusmændene, uden at de selv havde Skyld i Vanskelighederne. Derfor er jeg overordentlig glad for, at dette Lovforslag nu har Udsigt til at blive til Lov. Jeg skal naturligvis ikke rette Bebrejdelse mod dem, der har sluttet sig til Forslaget, tværtimod, jeg vil takke de Medlemmer og de Partier, der har sluttet sig til Tanken; sent er jo bedre end aldrig, og Tiden er nu saa vanskelig, at den har aabnet Øjnene paa mange, som ikke før kunde se det berettigede i en saadan konjunkturbestemt Afgift; dertil hører bl. a. den ærede Ordfører for Partiet Venstre, som lige forlod Talerstolen. Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem i, at det er de daarlige økonomiske Forhold, som gør dette Lovforslag berettiget. Jeg mener, dets Berettigelse er lige stor, enten det fremkommer under Højkonjunkturer, eller det fremkommer under Lavkonjunkturer.

[Men da vi jo nu er blevet gode Venner, skal vi naturligvis ikke skændes om Smaaating. Jeg takker for Tilslutningen og er glad ved, at vi nu kan arbejde i Fællesskab ogsaa paa dette Omraade.

Det er meget rigtigt, at Landbokommissionen har været delt i et Flertal og et Mindretal, og at det er Flertallet, som er fremkommet med dette Forslag eller har givet Anledning til, at det er fremkommet. Det er ogsaa rigtigt, at der har været et Mindretal, som i og for sig ikke havde noget imod, at Statshusmændene fik denne Ordning, men gerne vilde have, at andre Landmænd kunde komme ind under en lignende Ordning. Dertil kan jeg sige for mit Vedkommende, at hvis en saadan Ordning kan gennemføres for andre Landmænd, ja, saa melder jeg mig som en ivrig Tilhænger deraf. Jeg ved, at man fra visse Sider — jeg skal ikke nævne hverken Partier eller Personer — har ytret Tvivl om, hvem der mon vilde købe Obligationer i en Kreditforening, der var baseret paa en fast Kurs og svingende Rente, saaledes at naar Pengene var faa, skulde Debitorerne af med faa Penge, og naar Pengene var mange, skulde de af med mange Penge — altsaa et andet Princip end det, man har tænkt paa, naar man ellers har talt om fast Kurs og svingende Rente, idet man i saa Fald har regnet med Børsnoteringen som Rettesnor. Ja, det ved jeg naturligvis ikke, det er noget, der ikke er prøvet endnu, men der er en Ting, jeg ved, og det er, at i en Krisetid, i en økonomisk vanskelig Tid, vil Kapitalen staa sikrere med den svingende Rente end med den faste Rente, og derfor skulde jeg dog tro, at denne Tanke ikke var saa helt umulig. Det vedkommer nu i og for sig ikke dette Forslag, men jeg nævner det paa Foranledning af en Udtalelse af det ærede Medlem (Gisselbæk). Jeg er slet ikke uenig med ham i dette; tværtimod, hvis vi kan faa noget lignende gennemført for andre Landmænd, vil jeg gerne være med dertil.

Derimod er jeg ikke helt enig med det ærede Medlem, som talte for Venstre, i, at Statshusmændene bliver begunstiget paa Statskassens Bekostning ved dette Forslag. Thi vi maa jo tage Forholdene, som de nu en Gang ligger. Vi er inde i en økonomisk vanskelig Tid, og Statshusmændene kan derfor lige saa lidt som andre Landmænd, der har høje Prioriteter, betale den fulde Rente af deres Brug. Og hvad vil saa Følgen blive, hvis man ikke foretager et eller andet? Ja, man kan naturligvis nedsætte Renten, som det er foreslaaet fra anden Side; man kan foreslaa Renten ned-